

ע"פ 16798/05/16 - לטם בן בסט נגד עיריית תל-אביב-יפו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"א 16798-05-16 בן בסט נ' עיריית תל-אביב-יפו
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת עמיתה מרים סוקולוב
המערער	לטם בן בסט
נגד	
המשיבה	עיריית תל-אביב-יפו

פסק דין

בפניי ערעור על פסק דינו של בית המשפט לעניינים מקומיים בתל-אביב (כב' הש' מ. בן חיים) מיום 22.3.16, לפיו הורשע המערער לאחר שמיעת ראיות, בחמישה כתבי אישום מאוחדים, בעבירה על פי סעיף 12 (א') לחוק עזר לתל-אביב-יפו (העמדת רכב וחנייתו) תשמ"ד-1983 (להלן: "**חוק העזר**") ונגזר עליו קנס בסך של 600 ₪.

הרקע

במהלך כשבועיים בחודשים ספטמבר-אוקטובר 2014, נרשמו למערער חמישה דוחות חניה באזור מסוים בתל-אביב. נטען כי המערער החנה את רכבו במקום חניה מוסדר מבלי ששילם אגרת הסדר חניה על ידי הצמדת כרטיס חניה בר תוקף לחלון הרכב ובכך עבר עבירה על פי סעיף 12 (א') לחוק העזר.

בישיבת ההקראה טען המערער כי אכן לא הצמיד כרטיס חניה לחלון רכבו אך לדבריו במועדים הרלוונטיים היה מוצמד לשמשת הרכב תו חניה אזורי וכי לא קיבל הודעה על ביטולו של התו דן.

ב"כ המשיבה טענה בתגובתה, אשר הוגשה בהוראת בית משפט קמא, כי ביום 21.9.14 התקיימה שיחה בין המערער לבין נציגת המוקד הטלפוני באגף החניה ונאמר למערער כי נשלח לו מסרון המודיע כי בוטל תו החניה האזורי מחודש יולי 2013. עוד ציינה ב"כ המשיבה כי במכתבו של המערער לאגף החניה מיום 2.2.15 מצוין כי נאמר לו במהלך אותה שיחה שתו החניה בוטל מאחר והרכב "**לא עבר טסט**".

בית משפט קמא קבע בהכרעת דינו את הממצאים הבאים:

עמוד 1

1. המשיבה התריעה בפני המערער לפחות ביום 21.9.14 כי תו החניה בוטל ולמרות זאת המערער המשיך לחנות את רכבו במקום.
2. בית משפט קמא לא נתן אמון בגרסתו של המערער לפיה נאמר לו על ידי נציגת המוקד, כי בהעדר התראה מוקדמת יכול והעירייה תבטל את הדוחות.
3. על פי ניסוחן של עילות הפקעת תוקפו של תו החניה שבסעיף 4 (י') לחוק העזר ועל גבי תו החניה האזורי, המסקנה היא כי העדר רישיון רכב אינה מפקיעה אוטומטית את תו החניה האזורי.
4. נדחתה טענת המערער לפיה השמטת העילה של העדר רישיון הרכב מהוראת סעיף 4 (י') לחוק העזר איננה לקונה אלא הסדר שלילי.
5. נדחתה טענת המערער לפיה סעיף 6 (ב') לחוק העזר הינה הוראת חוק מיוחדת הגוברת על הוראת סעיף 6 (ח') ואחרות.

להלן טענות המערער בקליפת אגוז

1. פקיעת תוקפו של רישיון הרכב איננה מהווה עילה לביטול תו חניה של תושב. עילה זו לא צוינה בגב תו החניה וכן לא פורטה בסעיף 4 (י') לחוק העזר.
2. לא הוגשה בקשה על ידי המשיבה לתיקון הוראת החיקוק המפורטת בכתבי האישום ולא ניתנו נימוקים להרשעה בסעיף שכלל לא נזכר בכתבי האישום ואף לא התבקשה הרשעה בגינו.
3. המערער לא הורשה לחקור את הפקח בנוגע לנוהל רכב נטוש. לגבי רכב נטוש ניתנת שהות של 60 יום לבעליו לטפל בהעברתו.
4. כאשר המשיבה נוקטת בצעד כה חריג של ביטול תו חניה אזורי לתושב שעדיין מתגורר באזור החניה, ראוי היה שתטרח לעדכן את התושב וליתן לו זמן התארגנות. במקרה זה לא כך נהגה המשיבה.
5. ביטול תו החניה האזורי נעשה שלא כדין ולפיכך הדוחות שניתנו בגין עבירה לפי סעיף 12 (א') לחוק העזר ניתנו שלא כדין ודינם להתבטל.

דין והכרעה

למערער נרשמו במשך כשבועיים בחודשים ספטמבר-אוקטובר 2014, חמש דוחות חניה בעת שרכבו חנה במקום חניה מוסדר מבלי ששילם אגרת הסדר חניה ולרכבו היה מוצמד תו חניה אזורי פג תוקף. כאמור, בית משפט קמא הרשיע את המערער בעבירה בגינה הוגשו כתבי האישום, עבירה על סעיף 12 (א') לחוק העזר.

מהמסמך ת/2 אנו למדים כי רישיון הרכב של המערער פקע ביום 19.11.12 ולא חודש מאז. ביום 21.9.14 התקיימה שיחה בין המערער לבין נציגת המשיבה ובמהלך השיחה נאמר לו כי תו החניה האזורי בוטל עוד בחודש יולי 2013 וכי נשלח לו מסרון על כך. המערער הודה בכך במכתבו למשיבה מיום 2.2.15 (ת/3). כך ששניים מדו"חות החניה נשוא הדיון נרשמו למערער לאחר שיחה זו ולמרות שאין ספק כי לפחות במועד זה נודע למערער כי פקע תו החניה שברשותו.

בית משפט קמא לא נתן אמון בדברי המערער לפיהם נציגת המשיבה אמרה לו כי בהעדר הודעה על ביטול תו החניה, ככל הנראה שיבוטלו הדוחות. כידוע הלכה פסוקה היא כי רק במקרים חריגים ביותר תתערב ערכאת הערעור בממצאי מהימנות של הערכאה הראשונה ששמעה את העדים והתרשמה מהם ולא זה המקרה החריג שיצדיק התערבות שכזו.

אני דוחה את טענתו של המערער לפיה סעיף 6 (ב') לחוק העזר הינו הוראת דין מיוחדת הגוברת על הוראת סעיף 6 (ח') לחוק העזר ואחרות. אין מדובר בהוראת חוק מיוחדת. סעיף 6 (ב') מסדיר באופן טכני את החניה בעיר. מצוין למשל, כי יש להחנות בתוך השטח המסומן, זמן החניה וכדו'. בסעיף 6 (ח') לחוק העזר נקבע: **"לא יעמיד אדם ולא יחנה בדרך רכב שרישיונו פקע"**. סעיף זה מתייחס באופן ספציפי לרכב שרישיונו פקע ואסר להחנותו או להעמידו בדרך. סעיף זה מתבסס על סעיף 2 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] ועל תקנה 73 לתקנות התעבורה תשכ"א-1961 לפיה: **"לא יחנה ולא יעמיד אדם בדרך... רכב שרישיונו פקע"**.

כך שבין אם ידע המערער כי תו החניה שלו בוטל ובין אם לא ידע על כך, בין אם הודע לו במועד הביטול ובין אם לאו, המערער עבר את העבירות בהן הורשע. חנה ללא תשלום וללא תו חניה אזורי בר תוקף.

זאת ועוד, הוראות חיקוקים אלה אף גוברות על האמור בסעיף 4 (י') לחוק העזר (עילות ביטול צו החניה). מאחר ונאסר להעמיד או להחנות רכב שרישיונו פקע בדרך, לא ניתן להכשיר העמדה זו באמצעות תו חניה אזורי ותו חניה זה פוקע עם פקיעתו של רישיון הרכב.

כידוע, חוקי העזר יונקים את סמכותם מחקיקה ראשית ומחקיקת המשנה.

יתר על כן, התנהלותו של המערער אשר המשיך להחנות את רכבו גם לאחר שנודע לו בשיחה עם נציגת המשיבה, כי תו החניה בוטל, מלמדת על חוסר תום לב ואומרת "דרשני". אני מצטרפת לדברי בית משפט קמא לפיהם מקומות החניה במרחב העירוני הצפוף הם מועטים ואינם מיועדים להעמדת/החניית כלי רכב שאין משתמשים בהם במשך תקופה ארוכה. אין מדובר ברכב שבעליו נטש אותו מטעם זה או אחר. מדובר ברכב שבעליו בחר שלא לחדש את רישיון הרכב, לא להשתמש בו ולהעמידו במקום חניה עירוני, ללא כל התחשבות בבעליהם של כלי רכב אחרים ובמצוקת החניה בעיר תל-אביב.

אי לכך ולאור כל האמור לעיל, אני דוחה את הערעור על הכרעת הדין.

לעניין גזר הדין, הקנס שהוטל על המערער הוא סביר ומידתי בנסיבות המקרה ואף נוטה לקולא. אשר על כן אני דוחה גם את הערעור על גזר הדין.

כך שהערעור נדחה על שני חלקיו.

ניתן היום, כ"א סיוון תשע"ו, 27 יוני 2016, בהעדר הצדדים.